

Af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen).
(Fremsat 3/11 92. Første behandling 12/11 92. Betænkning 20/11 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til udenrigsministeren:

»Hvilke tanker gør regeringen sig om Afrikas akutte situation og fremtidige udviklingsperspektiver, og hvilke nationale og internationale initiativer kan Danmark tage for at fastholde engagementet i og medansvaret for Afrikas udvikling på længere sigt?«

Af Mimi Jakobsen (CD), Erik B. Smith (S), Ahlmann-Ohlsen (KF), Hanne Severinsen (V), Riishøj (SF), Jørgen Estrup (RV) og Glønborg (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 20/10 92. Fremme af forespørgslen vedtaget 27/10 92).

Formanden:

Vi skal i gang med forespørgslen, så jeg må bede om, at der bliver ro i salen. De medlemmer, der vil forlade salen, kunne måske henlægge samtaler til et sted uden for salen.

Begrundelse

Mimi Jakobsen (CD):

Ingen kan være uberørt af de billeder af børnene fra Somalia, som vi igennem måneder har set i dagspressen og aften efter aften på tv, men der er også grund til midt i al elendigheden og alt det sørgelige at glæde sig over, at den danske befolkning har taget budskabet til sig og har givet langt større beløb, end nogen kunne have forventet, til den landsdækkende indsamling til bl.a. Somalias børn.

Der er al mulig grund til at glæde sig over, at selv om konkurrencen med hensyn til rædsler er hård fra det tidligere Jugoslavien, har danskerne alligevel fundet, at Afrika ikke skal glemmes, og at man ikke kan trække på skuldrene ad Afrikas problemer, bare fordi det er langt væk; man er klar over, at Europa i høj grad har brug for hjælp og omtanke, men at verden ikke slutter ved Europas grænser.

Alle har vi været forfærdede over rædslerne, alle har vi været chokerede over, at det kunne komme så langt, uden at vi vidste besked, og efter god dansk tradition har det selvfølgelig også affødt den sædvanlige diskussion om, hvis skyld det er, at vi ikke i tide fik noget at vide, men debatten om Afrika og perspektivet i Afrika må bare ikke slutte nu, hvor vi alle sidder med fornemmelsen af, hvor rædselsfuldt og synd det dog er.

Det er synd, og det er rædselsfuldt, men netop derfor er det nu vigtigt, at vi i Folketinget lover hinanden, at debatten, initiativerne og viljen til at føle ansvar for Afrikas udvikling ikke stopper i dag.

Afrika er et paradoks, om noget er det. Afrika er ikke bare elendighed. Der er en vej til en fremtid for Afrika, men vejen går over katastrofer, udvikling, handelssamkvem, gældslettelser, kæmpemæssige etniske problemer, krig og ødelæggelse, befolkningstilvækst, flygtningestrømme, øget demokratisering, miljøkatastrofer, uddannelses- og boligbehov, sundhed og AIDS, og vejen går også over Europa, oven i købet over Danmark. Vi kan ikke bare trække på skuldrene; vi kan ikke engang nøjes med den hidtidige indsats, som Danmark i øvrigt ikke behøver at skamme sig over.

Meningen med debatten i dag er ikke, at vi skal diskutere, om Danmark også har et ansvar, men at vi skal diskutere, hvad vi skal stille op med ansvaret. Hvordan, hvor meget og hvor hurtigt?